

L É P C S Ó K

XIV. évfolyam 11. 12. szám   2014. november 2.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

A tartalomból: Megtalálod életedben a valódi kincset?

Élet Hit Lélek

Jézus ölében

Igaz történet

Roráté - hajnali angyalmise

Adventi szikrák

Szentmise szándékok november hónapban

1.	+Ildikó	(8.00)
	.....	(11.00)
	+Gróf Mihály 9. évf. és neje +Brancs Anna	(18.00)
2.	.....	(8.00)
	+Szilvia 9. évf. és +Nagyszülők	(11.00)
	.....	(18.00)
3.	+Turai Mihály, neje +Brancs Teréz és fiuk +Károly	
4.	A Turai és a Brancs +szülők	
5.	+Burik László és +Szülei	
6.	Hálából 65. házassági évfordulón	
7.	Jézus Szt. Szíve tiszt.re engeszt., a Kerepesen szolgált +Papok, +Kántorok, +Tanítók	
8.	A 24 órás engesztelő szentségimádást végzők, és az imát kérők szándékára	
9.	+Berta Márton, +Felesége és +Leányuk	(8.00)
	.....	(11.00)
	Hálából 80. születésnapon	(18.00)
10.	A Mária Légio +tagjai	
11.	A Szűzanya tiszteletére	
12.	+Gáspár és +Mária szülők, és fiuk, +Gáspár	
13.	+Sárvári László, +Szülei és +Testvérei	
14.	Zsiák Józsefné 15. évf.	
15.	.....	
16.	Buti Istvánné +Balatoni Paula, +Szülei, és összes +Hozzá tartozó	(8.00)
	.....	(11.00)
	Sárváriné +Hornyai Anikó 2. évf.	(18.00)
17.	+Tabányi József, +Szülei és összes +Hozzá tartozó	
18.	+Heik János, +Berta Julianna, +Szüleik és +Hozzá tartozók	
19.	A Karitás segítőiért és az imádkozókért	
20.	.....	
21.	+Édesapa	
22.	+Szépvölgyi János, neje +Fogd Teréz és összes +Hozzá tartozó	
23.	+Wéber Árpád és +Szülei	(8.00)
	.....	(11.00)
	Hálából - születésnapon	(18.00)
24.	+Ohád János, neje +Pintér Anna és +Szüleik	
25.	.....	
26.	A Bodnár, a Makranczi és a Szabó család +tagjai	
27.	.....	
28.	A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért, és az imát kérőkért	
29.	+Hortobágyi Istvánné, +Férje és összes +Hozzá tartozó	
30.	Az Egyházközség novemberben elhunyt hívei	(8.00)
	.....	(11.00)
	+Berta János, +Neje és +Szüleik	(18.00)

Gondolatébresztő...

Megtalálod életedben a valódi kincset?

Vannak tehát javak, kincsek, melyek nem veszendők, de nem is a mennyországba utalnak. Hisz mi, a többség, földi szabadságra vágytunk. S hiába szólt az intés: "A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly, és nem marja rozsda, s ahol nem törnek be és nem lopják el a tolvajok!" (Mt 6, 20)

Akkor hol is a szíved? Szent Máté tovább segít, hisz így folytatja: "A test világa a szem. Ha szemed ép, egész tested világos." (Mt 6, 22) De jó a szemünk? Kétlem. Mert a fényszennyezés korában a sok vakítófénytől nem látjuk pislogni a szív mécsesét. Szemünk ma nem elsötétül, hanem ijedten hunyorog a sok látványtól megbénítva. Igaz, ez a hangzavarra is áll, fülünket is egész zajseregek ostromolják. A szemlélődést a mai ember, ha egyáltalán képes rá, kelet misztikus szeánszokra tartja fenn. Világosulj meg negyed óra alatt – szül az abszurd ígéret. Mert szemünk és fülünk mellett az időérzékünk is szenved.

Honnan legyen akkor kincsünk? (...)

A valódi kincs sokszor el van rejtve. "A mennyek országa hasonlít a szántóföldön elejtett kincshez." (Mt 13, 44) Szent Máté nem mondja meg, emberünk hogyan talált rá. De ott, ahol őseink éltek, mindig kincsek rejtőznek a föld alatt. Van kincs, melyet a halottal együtt temettek el. Van, melyet a közelgő ellenség elől rejtettek el, és a rejtegető már nem térhetett vissza kincséhez. Nagyberuházásoknál mindig találunk régi érmeket, ékszereket, de legalább is cserepeket a földben. Mi azonban, és a régészek, Attila kincsét, vagy Tutennhamun sírját keressük. S ha megtaláltuk? Mi lesz a sorsa? Múzeumba kerül vitrinbe. Ez aligha Isten országa.

Ha ugyanis kincsed igazi, azt arról tudni, hogy "amikor egy ember megtalálta, újra elrejtettem aztán örömeiben elment, eladta mindenét, amiye csak volt, s megvette a szántóföldet" (Mt 13, 44). Érdekes, de a megtaláló egyszerűen ember! Nem régész, nem kincskereső, nincs varázssvesszeje, látszólag véletlen a lelet. De öröme és radikalizmusa árulkodó: tudja, hogy erre érdemes feltenni mindent.

Van persze, aki nem vár a véletlenre. Van, aki foglalkozásszerűen kincskereső, mint a gyöngykereskedő. Ő igazgyöngyöt keres. Egész életében. De képes megválni tőle, eladja. S újat vesz. Nem ragaszkodik hozzá rendezetlenül, ahogy Szent Ignác mondaná. Addig a napig, amíg egy nagyon értékeset talál: "eladta mindenét, amiye csak volt, és megvette." (Mt 12, 46)

S mondd barátom, félretettél eleget, hogy megvehesd az igazgyöngyöt, ha rábukkansz? Vagy felélted tőkédet?

(Részlet „A Szentlélek vezet” c. kiadványból)

Szeptember 27-én, a 18 órai szentmise keretében avatta föl dr. Beer Miklós megyéspüspök az egyházmegye 2013-14-ben végzett lektorait és akolitusait a Váci Székesegyházban, idén 26 főt.

Egyházközségünkől akolitussá avatta dr. Vaszil Lászlót.

A szilasligeti kápolna „Bárdos Lajos” kórusa október 5-én Táborfalván szolgált, a templom-búcsú ünnepi szentmiséjén, amin Örkény és Tatár-szentgyörgy hívei is részt vettek.

— —

A kórus továbbra is hívja és várja az Isten dicsőségére énekelni vágyó testvéreket.

Urunk Jézus Krisztus, az Élő Isten Fia, valóságos Isten és valóságos ember egy személyben, – Isten öröktől fogva, emberré testesült emberi időnkben, amelyben velünk vagy mindennap az idők végéig: imádunk Téged. Mindent megosztottál velünk. Te, az Atya dicsőséges fénye és lényegének képmása, a mi életünket élted. Ismered ezt az életet, megtapasztaltad, kiürítetted poharát. Tudod, milyen. Nem mondhatjuk, hogy nem tudnád, mi az: embernek lenni, hogy nem érezted át, mit jelent a földnek való kiszolgáltatottság. Magadon tapasztaltad, mi nekünk a test, a bűn és a halál húsa; mit tesz véges voltunkban a világ hatalmai közé zárva lenni: éhség, halál, politika, tudatlanság, nyomorúság, származás, sorsunkat intéző törvények, a megélhetés kényszere, olyan környezet és életkörülmények rabsága, amelyeket nem magunk választunk magunknak. Ember voltál. Így hát bizonyosan értelmes, szép és boldogító embernek lenni. Neked és a te életednek elhisszük ezt.

(Karl Rahner)

A SZENTMISE ÉNEKEI (1. rész)

A szentmise introitus éneke (bevonulási ének) és a Kyrie (Uram, irgalmazz!)

Minden földi liturgikus cselekmény elkezdődik és végetér. Egyedül a mennyei liturgia örök, amely nem más, mint az angyalok és az üdvözültek istendicsérete. A földi liturgia a mennyeknek képeként és lenyomataként akar megvalósulni, ezért a kezdete és a vége egy ívként foglalja magába mindazt, amit tartalmaz. A tartalmának pedig a legnemesebbnek kell lenni, mert a liturgia Isten és ember találkozási helye.

A szentmise liturgiája a szentírási részek felcsendülésével, az Egyház könyörgő, dicsérő és hálaadó szavának felkiáltásával és a krisztusi áldozatban való részesséssel von be Isten közelségébe. A mise első éneke, ahol a szentírás felcsendül: az introitus. Az első dicsérő és könyörgő felkiáltás: a Kyrie (Uram, irgalmazz!).

Habár misekezdetre sok szép és becses népéneket szoktunk énekelni, valódi kezdőénekei és kezdőszövegei mégsem ezek, hanem azok a rövid zsoltáridézetek vagy prófétai szövegből vett részletek, amiket az introitus énekek tartalmaznak. Karácsonykor: „Gyermek született nekünk, Fiú adatott nekünk...”, húsvétkor: „Feltámadtam, és újból veled vagyok...” vagy éppen az évközi időben pl.: „Az Úr az én fényem, kitől is félnék?...” A felkiáltás-szerű kezdés sosem véletlen: az Egyház a szentmise kezdetekor mindig élénk akarja idézni az ünnep vagy az ünnepi időszak legfontosabb tartalmait, amit legelőször kell a szemünk előtt tartani. És milyen jó, hogy ez az Isten szavával történhet, és hogy egyszerű gregorián dallamokon mindannyian, a hívek is az ajkukra vehetik, énekelhetik!

A szentmise elején, a bűnbánati rész után mindig felhangzik a lélek és szív mélyéről jövő felkiáltás: Kyrie, eleiszon!, Uram, irgalmazz! – a mise első állandó része. Az Egyház legrégibb kiáltása ez Istenéhez, ezért tudjuk és használjuk görög nyelven is. Valójában nem bűnbánati esedezésről van szó benne. A „Kyrie”, „Uram” megszólítás számtalan helyen szerepel az újszövetségi szentírásban, mint Jézusnak, Isten Fiának megszólítása az apostolok és a tanítványok részéről. Azok mondják ezt, akik tudják, hogy ő nem csak ember, hanem benne az Isten van jelen, ő a második isteni személy. Tehát az „Uram, irgalmazz!” ének szövegében az Egyház általunk nem pusztán bűneink bocsánatáért könyörög, hanem Jézust mint Istent szólítja meg, hódolattal járul elé, és valóságos létbeni helyzetét mondja ki: én vagyok a teremtmény, aki irgalomra szorulok, és te vagy a Teremtő Isten, aki nekem kegyelmet, irgalmat és életet adsz.

Balogh P. Piusz O. Praem. gödöllői premontrei szerzetes-pap

Polcz Elaine, Sajgó Szabolcs, Beer Miklós: Élet Hit Lélek

Ajándékként tudjuk megcsodálni a születő életet, hogy egyszer csak ott van. Mint gyermekkorunkban a karácsonyfa: csengőszó, és ott a varázslat. Megható élményem volt: egyik kedves kolléganőnk röviddel a szülés előtt elbúcsúzott a könyvtárban a munkatársaktól. Nézttem a kedves, boldog arcát, amint azt mondta, hogy "akkorákat rúg a kis huncut, hogy nem lehet rá nem gondolni." Megható volt látni hallani a büszkeségét, az örömét, hogy hamarosan itt van, jön a gyermeke, a várva várt ajándék. Ha nem lenne titok, talán nem is tudnánk ajándékként fölfogni. ...az igazán izgalmas élményekben a két pólus valahol találkozik. Mondjuk az élet és a halál. A lét és a nemlét. A szabad akarat, a felelősség és a determináltság. Erre azt találtam ki, hogy van a játékvasutaknak is alagútja, amit a pályába iktatunk. Egyik végén bemegy a vonat, kis időre eltűnik, azután kijön. Ezt én úgy módosítottam, hogy egyik végén bemegy Donald kacsa, a másik végén kijön Miki egér. Közben történik egy változás, nem tudjuk, mikor, valahol az alagútban. Létezik a szabadság, a felelősség is, létezik a determináltság is, hogy ezek hogyan férnek meg egyidejűleg és egymás mellett, azt nem tudom, annak a nyitja az alagútban van. Nem tudom megfejtetni. Nem merem azt mondani, hogy egyik oldalon vagy a másik oldalon. *(Beer Miklós)*

Egyébként, amit tisztítótűznek nevezünk, a lélek úgy szenved, hogy ott az igazság, a fény s a szeretet, de nem tud a közelébe jutni, mert saját maga le van blokkolva, mintha valakinek beteg lenne a szeme, s nem tud a fénybe nézni. De az irgalom útja az utolsó percig nyitva áll, bármit is követett el. Tehát az egyik elfogadható magyarázat, hogy az a pokol, amikor vágyom az igazságra, a fényre, nem jutok át hozzá. A másik, amit a halálközeli élményt megéltek mondanak el, hogy mint egy film, leperreg az életem, és érzem, amit a másiknak okoztam. Ha elképzeljük, hogy Hitler mit érezhetett, annyi szörnyűség okozója, hát az a pokol feneke! Pedig semmi más, mint hogy a saját tetteivel szembenéz, és átéli. *(Polcz Elaine)*

Ahogy Szókratész mondja, elég a jót tudtul adni, és akkor cselekedni is fogja az ember. Ez a szép etikai intellektualizmus sok esetben működik is. Ez igazából azt jelentené, hogy egy ember által elhárítható homokszem van a gépezetben, azt meg kell találni, s aztán minden rendben megy. Csakhogy minél szabadabb az ember, annál inkább jön a kísértés, hogy a szabadsággal ne csak éljek, de vissza is éljek. Isten saját szabadságát ajándékozta teremtményének. Nemesedésünk útja, hogy egyre teljesebben éljük a kapott isteni szabadságot. Isten mindenét nekünk adja, a szabadságát is. Mindennapi életünkben igazolható tapasztalat, hogy a bűn következtében az ember értelme elhomályosul, akarata rosszra hajló lesz. Tapasztaljuk azt is, hogy mindnyájunkban van legbelül egy ősharmónia, ami időnként átüt sebeink szövetén. Ősharmónia, amiben ott van minden ismeret, világosság, gyönyörűség, minden, amiről valaha álmodtunk.... *(Sajgó Szabolcs)*

Jézus ölében

A férfi lánya megkérte a papot, hogy jöjjön el imádkozni az apjával. Amikor a pap megérkezett, látta, hogy a férfi az ágyban fekszik, a feje két párnával feltámasztva, az ágya mellett pedig egy üres szék. A pap azt hitte, hogy szóltak az idős embernek az ő látogatásáról. Biztosan várt már engem - szólt. „Nem, kicsoda ön?” „Én vagyok az új segédlelkész a parókián - válaszolt a pap. „Amikor megláttam az üres széket, azt gondoltam, biztosan tudta, hogy jövök.” „Ja, igen, a szék” - szólt az ágyhoz kötött beteg. „Becsukná az ajtót?” A pap, kicsit értetlenül, becsukta az ajtót. „Ezt sosem mondtam el senkinek, még a lányomnak sem” - mondta a férfi. „De egész életemben sosem tudtam, hogyan imádkozzam. A vasárnapi misén hallottam a papot az imádkozásról beszélni, de az egész olyan magas volt nekem...”

Aztán feladtam minden próbálkozást” - folytatta - „míg egy nap, úgy négy évvel ezelőtt a legjobb barátom azt mondta nekem: „János, az imádkozás nem más, mint egy Jézussal folytatott beszélgetés. Javaslok neked valamit. Ülj le egy székre, egy másikat tegyél magad elé, és hit által lásd Jézust azon a széken. Ez nem kísérteties, mert ő megígérte: „Én veletek leszek mindig”. Aztán beszélj Hozzá, és figyelj Rá úgy, ahogy most velem teszed.” Így aztán, atyám, kipróbáltam ezt, és annyira tetstett, hogy minden nap néhány órán keresztül ezt csinálom. De nagyon vigyázok. Ha a lányom meglátná, hogy egy üres székhez beszélek, vagy idegösszeomlást kapna, vagy bezáratna a bolondok házába.” A papot nagyon meghatotta a történet, és biztatta az idős férfit, hogy folytassa így tovább. Aztán imádkozott vele, megkente olajjal, és visszament a paplakba.

Két nappal később este felhívta a férfi lánya azzal, hogy édesapja aznap délután meghalt. „És békésen távozott?” - kérdezte. „Igen, amikor két óra körül indultam otthonról, odahívott az ágyához, elmondta az egyik faviccét, és megpuszilt. Amikor egy órával később hazaértem a boltból, holtan találtam. Volt azonban valami furcsa, atyám. Igazából több mint furcsa - olyan hátborzongató. Úgy tűnik, hogy mielőtt meghalt, apa kihajolt az ágyból, és a fejét az ágy melletti székre hajtotta.”

Imák a halottakért

Minden hívek Teremtő és Megváltó Istene! Szolgáid és szolgálóid lelkének bocsásd meg minden vétkét, hogy a Te kegyelmedet, amelyet mindenkor óhajtottak, azt ájtatos könyörgéseink által megnyerhessék. Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen!

Végtelen jóságú Isten, minden ember Atyja! Te szereted híveidet, és akarod, hogy mi is szeressük egymást. A tisztítóhelyen levő lelkek, a mi keresztény társaink, a mi rokonaink, a Te fiaid és leányaid. Érettük esedezünk: hallgasd meg keserves sóhajtaikat, enyhítsd fájdalmaikat, kínjaikat, és vigasztald őket.

SZERZETESRENDEK

MINORITÁK, Ordo Fratrum Minorum Conventualium, O.F.M.Conv.

Pápai jogú férfi szerzetesintézmény (papi).

A ferencesek rendjének egyik ága, nagyobb közösségekben élnek.

(Nem szigorúan ragaszkodnak Szent Ferenc eredeti eszményéhez.)

Céljuk: evangéliumi élet a hármasság fogadalom szerint, és apostoli szolgálat hívők és nem hívők között.

Tevékenységek: lelkipásztori szolgálat (plébániák, kórházak, hitoktatás), keresztények egységének képviselése, missziós tevékenység.

PÁLOSOK, O.S.P.E. Ordo Fratrum S. Pauli Primi Eremitae

Pápai jogú férfi szerzetesintézmény (papi).

Kontemplatív és monasztikus rend, lelkipásztorkodással foglalkoznak.

Özséb esztergomi kanonok 1250 körül összegyűjtötte a Pilisben élő remeteket, a pécsi Szent Jakab kolostor szerzeteseinek szabályai alapján. Remete Szent Pált tekintették szellemi atyjuknak, központjuk a budaszentlőrinci kolostoruk volt. 1308-ban megkapták a pápai engedélyt működésükhöz, Szent Ágoston regulája szerint, az addigi szabályok szigorításával működtek.

1327-ben már több, mint ötven kolostoruk volt. 1381-ben Nagy Lajos segítségével megkapták Remete Szent Pál földi maradványait Velencétől, a drága ereklyét a budaszentlőrinci kolostorban helyezték el. A török hódítás idejében már Európaszerte elterjedt a rend. 1600 körül már csak hat kolostoruk maradt Magyarországon. II. József megszüntette a magyar kolostorokat, az orosz cár a lengyel terület kolostorait záratta be, csak a czestochowai és krakkói kolostor maradt fenn.

1934-ben lengyel segítséggel újra kezdődött a magyar mozgalom, a Gellért-hegyen, Pécsen, Pálösszentkúton, Soltvadkerten, és a pécsi Szent Jakab-hegyen. 1950-ben 40 volt a magyarországi rendtagok száma. 1988-ban 22 házukban 344 pálos szerzetes élt. Központi kolostoruk lengyel földön van.

Pálos kolostor és Sziklakápolna

PASSZIONISTÁK, Congregatio Passionis Jesu Christi, C.P.

Keresztes Szent Pál 1720-ban alapította.

Kolostori életük: közös ima, elmélkedés, tanulmányok, testvéri kapcsolatok.

Apostoli tevékenységek: népmissziók, lelkigyakorlatok, kis közösségek építése, továbbképző tanfolyamok, plébánia, missziós munka.

Ma 2796 szerzetesük 418 kolostorban él.

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

A prefációt bevezető dialógus

Az adományok feletti imádság és a népnek az előkészületi rítust lezáró „*Ámen*”-je után imádságunk új szintre lép. Ezt jelzi, hogy a pap három rövid és erőteljes, párbeszédes felszólítás keretében hívja meg a gyülekezetet az új szintre. Ezek a rituális szövegek nagyon ősi eredetre mennek vissza. Az eucharisztikus liturgiában való használatukról a 2. század végéről származó források tanúskodnak.

E párbeszéd első részében a pap kitarja karját, és ezt mondja: „*Az Úr legyen veletek.*” A nép válasza: „*És a te lelkeddel.*” Hasonló dialógussal már a liturgia legelején találkoztunk. Mi értelme van megismételni ezt az üdvözlést a szentmise közepén? Az üdvözlést pontosan azért ismételjük, mert most sokkal nagyobb intenzitással kezdünk imádkozni, és ahhoz, hogy ez sikerüljön, isteni segítségre lesz szükségünk. A pap ezt az isteni közreműködést kívánja a népnek. Üdvözlése olyan, mint egy áldás, amelyben emlékezteti a népet, hogy vele együtt az egyház legnagyobb imádságát készülnek felajánlani.

Miközben az egybegyűlteknak isteni segítségre van szüksége, a papnak még nagyobb szüksége van rá, hiszen központi és egyedülálló szerepe lesz az imádságban. Még erőteljesebb figyelmet követel tőle, amit tesz: az általa elvégzett mozdulatok, az adományokkal való foglalatoskodás és az általa kimondott szavak, amelyek erejét lehetetlen teljesen megragadni. Amikor azt mondjuk: „*És a te lelkeddel*”, a nép a pap „*lelkét*”, vagyis létének legmélyebb bensejét szólítja meg. Arra lett szentelve, hogy vezesse a népet a megszentelt cselekményben. Valójában ilyenkor azt mondjuk: „*Légy most pap értünk*”, s ezt annak tudatában kérjük, hogy csak egyetlen pap van - maga Krisztus; ennek a személynek, aki most őt képviseli, finoman rá kell hangolódnia Krisztusra, hogy jól végezze szent kötelességét. A pap köszöntése áldás a népre, s viszonzásul a nép is megáldja a papot. A nép tudja, hogy ha papja teljes szívével, teljes elméjével és teljes lelkével vesz részt az „*imádságban*”, akkor ez a népnek is előnyére szolgál, mert az imádság minden pontján a pap a vezetőjük, és nélküle nem tudnak előrehaladni benne.

A pap, vezető szerepe a teljes eucharisztikus imádság során mindvégig arra szolgál, hogy megfoghatóvá tegye a hívek előtt minden imádság, de különösen e legerőteljesebb imádság alapvető valóságát. Ez a valóság pedig az, hogy az egyház csak a fön, Krisztuson keresztül fordul az Atyához. Az imádság egész szerkezete konkrét valóság, misztérium, amelyben megtapasztaljuk Krisztus főségét, amint egész testét (*az egyház tagjait*) vezeti az Atya elé. Így a dialógus három része közül az elsőben a pap és a nép kölcsönösen elismerte a másikat, és szeretettel tudatára ébresztette szerepére.

A következő párbeszéd részben a pap már teljesen szerepén belül mozog, mint Krisztus, a test feje. A tekintély szavával - amely azonban teli van izgatottsággal és szeretettel mindaz iránt, ami jönni fog - megparancsolja a népnek: „*Emeljük föl szívünket.*” A latinban - *sursum corda* - olyan ez, mint egy kiáltás. Egyenesen az égbe megyünk, ahol Krisztus az Atya jobbán ül. Minden itt fog

történni.

Válaszul a test (a hívek) ezt mondja fejének Krisztusnak: „*Fölemeltük az Úrhoz*”, vagyis ott van a szívünk, ahová mondtad, hogy tegyük. Tudjuk, miért szó-lítász felfelé, és pontosan ez az a hely, ahol veled akarunk lenni. Valójában ez a magasba szólítás egyben Krisztus feltámadásának egyidejűségébe ragad bennünket, az ő órájába, ahol múlt és jövő egyaránt jelen van, ahol már most jelen lehetünk ott, ahol majd az örökkévalóságban szeretnénk lenni. Szívünket föl-emelve megszabadulunk a jelen aggodalmaitól és napi gondjainktól, pontosan azért, hogy olyan nézőpontra tegyünk szert, amely megláttatja velünk e dolgok végső értelmét is. Engedelmeskedünk az apostol rendelkezésének: „*Ha tehát föltámadtatok Krisztussal, azt keressétek, ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. Ami odafönn van, arra irányuljon figyelmetek, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve. Amikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, vele együtt ti is megjelentek a dicsőségben*” (Kol 3,1-4).

A jövő már jelen van azok számára, akik felemelték szívüket Krisztus hívásának engedelmeskedve. Akkor vagyunk ott a mennyei helyen, - ahová Krisztus vitt minket, - amikor meghirdeti ottlétünk célját: „*Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek.*” A nép azonnal helyesli a javaslatot: „*Méltó és igaz-ságos.*” Azért kell hálát adnunk, amiért szívünk a magasban van; ez ugyanis lehetetlen Isten kegyelme nélkül. Valójában azonban szívünk felemelése Krisztus órájában, azoknak a hatalmas cselekedeteknek a tetőzése, amelyeket Isten vitt véghez üdvösségünk érdekében. Ezért kell most hálát adni. - Krisztus, a feltámadásáért ad hálát az Atyának. Ez a hálaadás magában foglalja örömét, hogy mi is feltámadt testének tagjai lehetünk. Az egész, ami most következik, hálaadó imádság. A görög *eucharisztia* szó hálaadást jelent. Ezért nevezhetjük a misén történő eseményeket eucharishtiának, hálaadásnak.

EUCHARISZTIA-MORZSA

Titokzatos csere

A kezdettől létező istenige emberré lesz. Az Igeember kenyérré lesz. Az Igekenyér megszólal azokban, akik befogadják. Akikben megszólal, azok istenigévé lesznek.

Ferenc pápa: Az öröm vándorúton jár

A keresztény ember örömmel énekel és jár útján, magával hordozva ezt az örömet. Az útonlevés erénye ez. Több mint erény: ajándék, amely elvezet bennünket a nagylelkűséghez. A keresztény ember nagylelkű, nem lehet gyáva. Ez a nagylelkűség erénye visz mindig előre, a Szentlélek lelkeségével. Egy kegyelem, amelyet az Úrtól kell kérnünk. Az Egyház arra hív, hogy kérjük az örömet és a vágyat, amely előre viszi a keresztény ember életét. Minél nagyobb ez a vágy, annál nagyobb lesz az öröm. A keresztények mindig egyre jobban vágynak erre az élet útján. Kérjük tehát az Úrtól ezt a kegyelmet, a Szentléleknek ezt az ajándékát: a keresztény örömet. Ez távol áll a szomorúságtól, az egyszerű jókedvtől, egy teljesen más dolog.

Igaz történet

"Nagy szemekkel nézett a kisember a világra. Soha nem tudta megszokni, hogy idegenek között kell lennie.

Már-már családtagnak számítottak, eddigi rövid

élete alatt szinte napi szinten vele voltak. Valahol talán szerette is őket, hiába okozták fájdalmai nagy részét ők, miközben azzal hitegették, ez lesz az utolsó szúrás, nyugodj meg, nem fog fájni... Nem tudhatták persze, hogy a fájdalom nem a tű a bőrrel való érintkezésekor keletkezik... a fájdalom elkezdődött a félelemben, amikor pici mellkasa újra feszíteni kezdett. Amikor Édesanya szemében újra az aggodalmat látta. Amikor erőtlenül és kedvetlenül a tükörbe nézve a sápadt arcocskából virított a lila száj... „megint bekerülök”. Annyiszor hallotta és ma már pontosan értette, mit is jelent ez. Félelem, egyedüllet, fájdalom, érdektelenség... időnként kedves szó, pici napsugár. Gyakorlóknak hívták őket. Lehetett velük nevetni is. Leültek mesélni és olyankor ő elfelejtette, mennyire hiányzik Anyu, nem láthatja a tesóját szaladgálni...

Szaladni... sokszor gondolkodott rajta, milyen érzés is lehet. Szeretne volna kipróbálni. Neki nem lehetett. „Beteg a szíved.” Magyarázták neki, amikor nem érezte a betegség súlyát és megpróbált ő is olyan lenni, mint bármelyik kortársa. Szabad és boldog. Csak 6 éves, s mi másra vágya, mint felfedezni a világot. Persze szeretett kérdezni, de az nem olyan... Meséld el, kérlek... és amikor leestél a hintáról... persze Apu elvitte őt is a játszótérre, de vigyázni kellett a fertőzésekkel, sérülésekkel... pedig tudták jól, hamarosan vége. Nem igaz, hogy nem tudták.

Véletlenül hallotta, amikor a múltkor a doktor bácsi mondta Anyunak és Apunak. Mindketten sírtak és az ablakon keresztül néztek be hozzá. Ő mosolyogva nézett rájuk, mire mindketten elkapták a tekintetüket, sőt, el is fordultak. Nem értette. Ő csak azt akarta elmondani nekik ezzel, hogy nem fél és ő már tudja egy ideje, mert az a fényes lény, aki időnként vigyáz rá, már beszélt neki arról, hogy nincs mitől félnie. Kérte arra is, hogy segítsen a szeretteinek, nehéz lesz nekik megérteniük, hogy nem „mindennek vége”, nem, csupán kezdődnek a dolgok...”

Boldogságot kérek!

Egyszer egy 50 emberből álló csoport vett részt egy szemináriumon. Az előadó egyszerre csak leállt, és úgy döntött, hogy végeztet a csoporttal egy gyakorlatot. Mindenkinék adott egy léggömböt. Mindenkit megkért, hogy írja rá a nevét egy filctollal. Ezután összegyűjtötte az összes léggömböt, és berakta őket egy másik szobába.

Most a résztvevőket beengedték a szobába, és megkérték őket, hogy mindenki keresse meg 5 perc alatt a nevével jelzett léggömböt. Mindenki megszállottan kereste a saját nevét, egymásnak ütköztek, lökdösődtek, és hatalmas káosz keletkezett.

Az 5 perc leteltével senkinek sem volt meg a saját léggömbje. Most mindenkit arra kértek, hogy válasszon ki véletlenszerűen egy léggömböt, és adja oda annak, akinek a nevét látja rajta. Perceken belül mindenkinék megvolt a saját léggömbje. Az előadó ezt mondta: - Pontosan ez történik az életben. Mindenki örülni keresi a boldogságot, mert nem tudja, hogy az hol található.

A boldogságunk a többi ember boldogságában található. Add oda nekik az ő boldogságukat, és meg fogod kapni a sajátodat. És ez az emberi élet célja.

Böjte Csaba testvér gondolatai

Nem legyőzni, hanem meggyőzni kell a másikat. Nem leállítani, hanem magunk mellé állítani, türelemmel, alázattal. Ha igaz ügyet képviselek, akkor úgy kell feltálnom, megfogalmaznom érveimet, hogy a másik mellém álljon. Ha nem tudom őt meggyőzni, akkor nem biztos, hogy igazam van, vagy nem tudom jól megfogalmazni, képviselni az értékeimet. Legyek nyitott, hátha neki van igaza, vagy figyeljek arra, mi nem világos, mi nem emészthető a nézeteimben. A gyerekek között is látom, hogy kakaskodnak, háromból egy azonnal főnök akar lenni. A felnőttek is rögtön észosztók akarnak lenni, irányítani a többieket. Nagy-nagy alázattal magunkba kellene néznünk, hogy vajon tényleg az igazságot védem, vagy csak lehangolni akarom a másikat. Amikor keményen belemegyünk a vitába, a legtöbb esetben az a legfontosabb, hogy ki a kakas a szemétdombon.

RORÁTÉ - HAJNALI ANGYALMISE AZ ADVENTBEN

Mi az, ami az advent kora reggeli szentmiséinek, az ún. roráté-miséknek egyedülálló atmoszférát ad? A fény! A fény emberemlékezet óta nagy hatással volt az emberre. Különösen a hideg és sötét évszakokban varázsolta el őket – világsággal és meleggel. Szüleink és nagyszüleink nem kis nosztalgiával emlékeznek vissza az adventi reggelekre, amelyeken zsúfolt templomokban, kicsik és nagyok gyertyafény mellett ünnepelték a Karácsony előtti szentmiséket. Egyes vidékeken előtte gyermekek járták végig a falut, és csengőszóval hívták a szentmisére a híveket...

„Harmatozzatok, egek, onnan felülről, és ti, felhők, hullassátok az Igazat! Nyílják meg a föld és teremje az Üdvözítőt, és sarjadjon vele szabadulás is.” (Izajás 45,8)

Ezekkel a szavakkal kezdődött a II. Vatikáni Zsinat előtt az adventi Mária-mise. Így maradt ez ma is, évtizedekkel utána, csak nem latinul énekeljük, illetve mondjuk ezeket a sorokat, hanem anyanyelvünkön.

Az évszázados egyházi hagyományban Advent jelentette az egyházi év kezdetét. Adventtel indult újra ez a "szüntelen körforgás", amely a keresztény ember életében Jézus élete főbb állomásainak (születés, tanítás, szenvedés, halál, feltámadás, mennybemenetel, Szentlélek elküldése) "újraélését" jelentette.

Ezen időszak várakozás, vágyakozás jellege. Fölkészülés Karácsonyra, a Messiás földi születésének méltó megünneplésére. A keresztény ember emellett Krisztus második eljöveteletét is várja. A világ végén dicsősége és hatalma teljességében megjelenő Krisztus lesz a minden embert érintő utolsó ítélet bírója. Erre szintén készülnie kell erényes és Istenre figyelő, parancsait megtartó élettel, ha meg akar állni az ítélő Krisztus előtt. Az adventi vallásos gyakorlatok mindezt az előkészületet szolgálják, ezt a kettős várakozást tartják ébren.

Az adventi időszak kezdete és hossza nem egységes. A hossza koronként és felekezetenként változó volt: három héttől hat hétig terjedt. Ma a katolikus közösségek négy hét körüli időben állapítják meg. Kezdeté régebben november közepére esett (hat hetes időszak), később Szent András napjára (november 30.), az utóbbi időben pedig a november 27 és december 3-a közötti vasárnapra. Így Advent hossza 21 és 28 nap között ingadozhat december 25-höz viszonyítva.

Advent legelterjedtebb elnevezésének eredete a latin "adventus Domini", azaz "az Úr érkezése, eljövetele" kifejezés, amely Karácsonyra és a világ végi eseményekre utal. Magának az "adventus"-nak eredeti jelentése valamely méltó-

ság, úr első hivatalos megjelenésére, uralomra jutására utal.

Ádvent két jellemző érénygyakorlata' h böjt és az ún. 'rorate'mise. A hívő ember úgy készíti föl testét a Megváltóval való találkozásra, hogy megtartóztatja magát az ételtől és italtól. Ádventben ez hetente két napra volt jellemző (szerda, péntek). Az étkezésnek mindig is volt valami ünnepélyes, közösség teremtő (vö.: asztalközösség) jellege, ezért (volt) szokás a nagy ünnepeken, így Karácsonykor is a gazdagabb ünnepi asztal. Az étkezéstől való tartózkodás, illetve a mérsékelt fogyasztás valamiképpen tehát tartózkodás az ünnepléstől, az ember önmagára figyelésének, befelé fordulásának kifejeződése. Amikor valaki az étkezéstől tartózkodik, vagy kevesebbet eszik, akkor azt mindig valamilyen nagy dolog érdekében, vagy Isten kegyeinek, jóindulatának elnyeréséért teszi.

A böjt önuralmat követel, erőfeszítést, az éhség leküzdését követeli meg. Ez az áldozat "ajándék" lehet Istennek, esetleg vezeklés az elkövetett bűnökért. A jelenlegi egyházi gyakorlatban a böjt nem az étkezés hiányát, hanem csak korlátozását jelenti: aki böjttől, az napi háromszor étkezik, de csak egyetlen egyszer lakik jól, továbbá húst nem eszik. A böjt mellett Ádventben szokás volt még, hogy szombatoként egyáltalán nem ettek húst Karácsonyig.

Ádvent egyik különlegessége az ún. "rorate" vagy hajnali mise. Ezeket a szentmiséket hajnalban tartották. Ma általában reggel 6-kor. A kora reggeli szentmise ezt a népies elnevezést arról a jellegzetes (ószövetségi szentírási szövegen alapuló) énekről kapta, amelyet Ádventben szinte naponta énekeltek, énekelnek: "Harmatozzatok egek onnan felülről" ("harmatozzatok" latinul "rorate") Más népies elnevezések még a hajnali misére: angyali mise, aranyos mise. Hozzá kell még tennünk, hogy a rorate-szentmisék a katolikus egyházban csak az egykori Osztrák-Magyar Monarchia területén találhatók meg.

Kosztolányi Dezső így ír erről az ünnepről:

'Amikor megjön a december, hajnali misét tartotok. A hajnali kék ködben, amely olyan, mint a szilva hamva, süveges, lámpásos emberek bandukolnak a kivilágított kis falusi templomok felé, és teli torokkal énekeltek az 'Ó, fényességes szép hajnal' kezdetű ódon adventi éneket. A nappalok egyre rövidebbek lesznek, a sötétség egyre sűrűbb és hosszabb. És ti azt mondjátok, nem kell félni. Majd jön valaki, aki elűzi a sötétséget, és sose látott fényt gyűjt a világnak. Az adventi emberek remélnek, és várják a fényt. A várakozásban kicsordul az ajándékozási kedv. Titokban vásárolják szeretteiknek az emléktárgyakat, hogy szeretettel ünnepeljék együtt a fény születését. És a sötétség mélypontján, december 24-én, amelyet 'szentestének' neveztek, megrendezitek Jézus születésének mámorában azt a hallatlan és páratlan karácsonyi tűzijátékot, amelynek sziporkái New Yorktól Tokióig látszanak. Akkora az öröm, hogy a világ táncra perdül.'

Adventi gyertyagyújtás a templomban

Hirdetjük a kedves Testvéreknek, hogy az adventi időszak szombat estéin gyertyagyújtást tartunk a kerepesi Szent Anna templomban, a kerepesi gitáros énekkar és a kerepesi szkóla énekes közreműködésével.

Az orgonával kísért, meghitt hangulatú eseményen a pannonhalmi vesperást énekeljük el.

A vesperás menetéről:

A pannonhalmi gyertyagyújtás tulajdonképpen Vesperás (amely az Egyház hivatalos ünnepi esti imádsága) keretében történik, ahol a ráhangoló himnusz eléneklése után zsoltárok éneklése következik, majd ezt egy szentírási részlet, és elmélkedés követi. A "csúcspont" Szűz Mária hálaéneke (Magnificat). A Miatyánk elimádkozásával, könyörgésekkel és áldással folytatódik, majd a Szűz Mária közbejárását kérő énekkel zárul a gyertyagyújtás, hiszen Ő élte meg legintenzívebben, mint gyermekét váró anya, a Jézusra váró keresztény ember belső várakozását.

(Hirka Antal atya OSB)

A gyertya gyújtások időpontjai:

November 29. szombat 19 óra

December 6. szombat 19 óra

December 13. szombat 19 óra

December 20. szombat 19.óra

Mindenkit buzdítok és szeretettel várok!

A szkóla és az énekkar nevében: ifj. Lobmayer Miklós

*„Mindazokat a tündöklő igazságokat, amelyeket, mint gyermek tanultam, egyre eleve-
nebb és egyre növekvő erővel véste szívembe a Római Anyaszentegyház. Hatalmat,
erőforrást, felüdülést, vigaszt találtam Urunk istenségében és engesztelő hatalmában,
valóságos jelenlétében a szentáldozásban, isteni és emberi hatalmában, amelyekben
minden jó katolikus részesül, és amikről más keresztényeknek alig van sejtelmük.”*

John Henry Newman

**Az Adventi lelkigyakorlat december 12-13-14-én lesz
a templomban. Pénteken, szombaton, vasárnap
a 18.00 órai szentmise keretében.**

A lelkigyakorlatot Balogh Piusz premontrei atya tartja.

G y e r m e k o l d a l

A ceruza öt értéke

A gyermek nézte a nagyapját, amint levelet ír. Egy adott pillanatban megkérdezte tőle: - Olyan mesét írsz, ami velünk megtörtént? Vagy talán egy rólam szóló történetet írsz?

Nagyapja félbe hagyta az írást és mosolyogva ezt mondta unokájának:

- Igaz, rólad írok. Azonban a szavaknál fontosabb a ceruza, amivel írok. Szeretném, ha ilyen lennél te is, amikor megnősz.

A gyermek értetlenkedve nézte a ceruzát, semmi különöset nem látott rajta.

- De ez olyan, mint az összes többi ceruza, amit életemben láttam!

- Minden attól függ, hogyan nézed a dolgokat. A ceruzának öt értéke van, amit ha sikerül megtartanunk, olyan emberré válunk, aki egész életében békében fog élni a világgal.

Első érték: Tehetsz nagy dolgokat, de soha ne feledd, hogy létezik egy lépteinket vezető Kéz. Ezt a kezet Istennek nevezzük és Ő vezet mindig kívánsága szerint minket.

A második érték: Időnként abba kell hagynom az írást, hogy meghegyezzem a ceruzát. Ez kevés fájdalmat okoz a ceruzának, azonban végül élesebb lesz. Tehát el kell tudnod viselni a fájdalmakat, mivel ezek tesznek jobbbá téged.

A harmadik érték: A ceruza megengedi nekünk a radír használatát, hogy kitöröljünk azt, ami téves. Meg kell értened, hogy kijavítani egy dolgot nem jelent feltétlenül rosszat, a legfontosabb az, hogy megmaradjunk az igaz, egyenes úton.

A negyedik érték: A ceruzának nem a fája vagy külső formája a fontos, hanem a benne lévő grafit. Ugyanígy gondozd azt, ami benned történik.

És végül az ötödik érték: Mindig nyomot hagy. Neked is tudnod kell, hogy bármit teszel is életedben, nyomokat fog hagyni, ezért meg kell próbálnod minden tettetted tudatosítani.

Édes álmat, jó éjt,
amit kis szíved kért.
Amit vártál oly rég,
nézd mi szép most az ég!
//: Csillagfény ragyog rád,
Sötét fák lombján át. ://

Gyere, szép virágszál,
kicsi bölcsődbe már!
Aludj békén, csöndesen,
drága jó gyermekem!
//: Ha majd elszáll az éj,
kedves nótával kélj! ://

Johannes Brahms méltán világhírű **Bölcsődalával**, amelyet évszázadok óta – sokszor nem is tudva a zeneszerzőt, szinte népdalként –, énekelnek az édesanyák. E dal is vigyen minket közelebb Karácsonyhoz, amikor Isten születik közénk, megváltásunkra. Fogadjuk őt be, legyen szívünkben világosság!

Karácsonyi rejtvény

Igaz-hamis

1. Mihály angyal hírül vitte Máriának, hogy fia születik majd.
2. Jézus neve Szabadítót jelent.
3. Jézus Názáretben született.
4. Jézus azért született barlangistállóban, mert nem fogadták be az emberek.
5. A kis Jézus Isten fia volt a jászolban is.
6. József, Mária felesége volt.
7. Heródes meg akarta ölni Jézust, mert féltette tőle hatalmát.
8. A napkeleti bölcsek aranyat és tömjént vittek Jézusnak.
9. A népszámlálás miatt Mária és József nem kaptak helyet a fogadóban.
10. Jézus azért lett emberré hogy halálával és feltámadásával megváltson minket.

A sorok végén jelezd a válaszod I (igaz) vagy H (hamis) betűvel!

Szent Miklós napra

Szent Miklós a hulló hóban puttonyával körbejár.
Bekopogtat minden házba, minden szegényt megtalál.

Mosoly ül az öreg arcán, merre ő megy, hull a hó.
Röpíti szél, szánkó!
Nálunk hagyja a szívét, reánk szórja örömét,
Nekünk adja jókedvét.

Ajándékát hátán hordja, szíve csupa szeretet,
Sose nézi jó vagy rossz vagy, szeret minden gyereket.

Mosoly ül az öreg arcán, merre ő megy, hull a hó.
Röpíti szél, szánkó!
Nálunk hagyja a szívét, reánk szórja örömét,
Nekünk adja jókedvét.

Ajándéka nem az arany, nem is hamis földi kincs.
Szeretetet, víg örömet, olyat hoz, mi nekünk nincs.
Mosoly ül az öreg arcán, merre ő megy, hull a hó.
Röpíti szél, szánkó!
Nálunk hagyja a szívét, reánk szórja örömét,
Nekünk adja jókedvét.

Ezen a szép téli esten kövessük a példáját:
vidám, boldog nevetéssel ünnepeljük Mikulást,
Mosoly ül az öreg arcán, merre ő megy, hull a hó.
Röpíti szél, szánkó!
Nálunk hagyja a szívét, reánk szórja örömét,
Nekünk adja jókedvét.

Kedves gyerekek!

***A rejtvény megfejtését
december 22-ig adjátok le a
sekrestyében,
névvel ellátott borítékban!***

***Az ajándéksorsolást
dec. 25-én
a 8 és a 11 órai
szentmisék után tartjuk.***

ADVENTI SZIKRÁK

Advent van – a várakozás ideje. Sorban gyújtjuk meg a gyertyákat a koszorún, egyre több kicsiny világosság kívül – és talán belül is. A sötétben felszikrázó apró fényeknél talán egyre többet és egyre jobban látunk meg Mindabból, aki maga a Világ Világossága.

*

...Dühösen lépett ki az ajtón. Na, ő ide még egyszer...! Amit sütött a gyerekeknek, még csak meg se köszönték, a múltkor meg széttrancsírozták a szépen feldíszített tortáját... Hiába no, a kényeztetés nem használ se felnőtteknek, se gyerekeknek, se családban, se intézetben! Talán elkapatta őket, és most már nem is tudják megbecsülni sem az ajándékait, sem őt magát... na, majd teszünk róla! Első lendületében keményen betette az ajtót – de nem rendesen zárta. Vissza kellett lépnie, hogy újra rákilincselje. Lefékezte hát kicsit az indulatait és újra csukott. Aztán már indult is volna... de a bejárat melletti ablakon elhúzó-dott a függöny. Az egyik régi bentlakó lány állt ott – kissé aggódó arccal, mert látta rosszkedvét –, és tétován integetni kezdett. A nő érezte, hogy minden dűhe elpárolog, vagy inkább átalakul valami egész más érzéssé. Visszaintett és csendesen elindult. De az útról még vissza-visszafordult – a sötét házfalon világló ablakban ott állt a kislány, kitartóan integetve és féltőn figyelve, hogyan távolodik az a másik.

*

Aznap úgy érezte, összeecsapnak a hullámok a feje fölött. Egy egymagában élő idős embernek sose könnyű a sorsa, a hangulatára még a média is rátesz... úgy-hogy nem is igen nézett már híradót, nem akarta magát felidegesíteni. A betegsége is csak nehezedett – egyre több időbe került neki a mindennapi rutinfeladatait ellátni.

Nemcsak a fizikai – az anyagi tartalékaiból is kifogyott. Előző este tönkrement a tűzhelye – reggel meg jött egy akkora fűtésszámla, amire nagyon nem számított. Fogalma sem volt róla, hogy fizeti ki mindezt a nyugdíjából – és hát még tél eleje volt. Hosszú hideg várható. Az asszony kábultan ült a reggeli misén. A gyerekek frissen és tisztán énekeltek: „*Gaudete! Örvendjete, az Úr közel van!*” Mennyit hallotta ő ezt fiatalkorában! – Keserű gondolatok lepték el. Közel?... ő, aki becsülettel végigdolgozta az életét, most itt van egymagában, és nem tudja az egyszobás lakását fenntartani.

A fiáék külföldön, földrajzilag és lelkileg is nagyon messze. Amikor a hivatalhoz akart fordulni segítségért, azt mondták, már elfogyott a pénz, mért nem szólt előbb? Előbb?... Így is úgy ment be, olyan szégyennel a szívében – nem szokta ő a kéregetést. És nem is mer még egyszer. „Örvendjete!?” – micsoda lehetetlenség!

Nem is tudta, hogy jutott haza a megszokott utcákon. Az ég szürke volt és rideg, és nem is igen találkozott ismerősökkel – azt a keveset is nehezebbre esett mosolyogva üdvözölni. Otthon a konyhaszékre rogyott és nem is érzékelte, meddig ült ott. Már nem is igen gondolkodott – minden gondolata ugyanoda tért vissza. Nem tudja, hogyan tovább. Nincs kilátás. Jó ideje kocoghattak már az ablakán, amikor feleszmélt. Az ajtó előtt a utcában lakó fiatal házaspár állt. Egyszerű, becsületes emberek. Az országnak olyan részéből jöttek, ahol még kevesebb a megélhetés. A környéken lakó „tösgyökeresek” némelyike le is nézte őket, mert nem volt főiskolájuk – de a néni nem törődött ezekkel. Ő kedvelte ezt a kis családot.

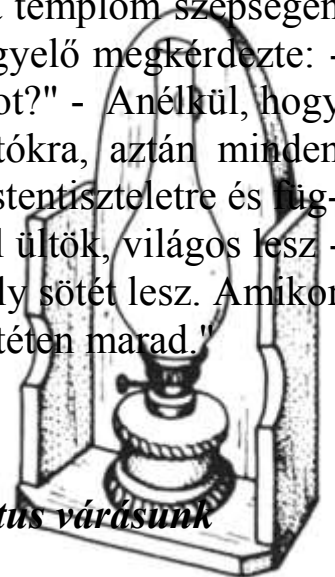
– Kérdezni szeretnénk valamit - kezdte az asszony. – Józsinnak a munkahelyén a legutóbbi irtás után maradt egy csomó fa, és a tulaj azt mondta, ha tudunk valakit, akinek kell, ő szívesen odaadja. Kitart akár tél végéig is. Meg van a faüzem raktárában egy kályha is, nem túl nagy, de akár főzni is lehet rajta. – Jó, jó... - mormogott zavartan a férfi. – Ne tessék haragudni a zavarásért, én mondtam az asszonynak, hogy Olga néni gázzal fűt... Az idős asszony csak ült a konyhaszéken, ölében összerakott kezeire bámult, amikre lassan valami meleg cseppent rá. Aztán még egy csepp meg még egy. Képtelen volt felállni vagy bármit válaszolni. Csak ült, és ezt mondogatta: „Gaudete! Gaudete...” – Mit mond? – kérdezte a férfi: – Nem tudom – ingatta a fejét a felesége. – Talán valamit külföldiül beszél... – és tétova mozdulattal végigsimított az asszony ősz fején.

Örökség - Egy kis faluban évszázadokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak. Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépítés tervét titokban tartotta egészen a befejezésig. Amikor az emberek összegyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és tökéletességén. Sok dicsérő megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: - "De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?" - Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámutatott a falon lévő lámpatartókra, aztán minden egyes családnak adott egy lámpát, hogy vigyék magukkal az istentiszteletre és fügesszék fel a falra: - "Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz" - felelte a nemesember. - Amikor pedig nem lesztok itt, az a hely sötét lesz. Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házában bizonyos része sötétben marad."

Vajon a mi lámpásunk meg van gyújtva?

Azon a helyen világítunk, ahová Isten helyezett minket?

Ha a megfelelő helyen világít életünk, akkor igazi a mi Krisztus várásunk

HÉT PERCES SZÜLŐK (befejezés)

LEHET FEJLŐDNI

Keresztény családokban vajon szebb ez a statisztika? Nem tudom. Nem készült ilyen. De ne áltassuk magunkat, lehet, hogy pont ugyanennyi. És hogy vasárnap közösen megy a család istentiszteletre, az sem számít bele a hét percbé!

Szeretnék bocsánatot kérni, ha az írásom első fele nagyon negatívra sikerült! A cikk nem azért született, hogy most jól földbe döngöljük a szülőket! Azért írok erről, mert ez a téma sokat foglalkoztat, mint szülőt, és mint leendő pedagógust. Elgondolkoztatott és megváltoztatta a hozzáállásomat sok területen! Ha csak annyit elértem, hogy mindenki végiggondolta, hogy ő mennyi időt tölt a gyermekével, már megérte. *Mert mindig van olyan terület, ahol lehet fejlődni.* Ne legyen lelkiismeretfurdalásunk, ha valamit nem tudunk megtenni (például együtt enni a gyerekekkel, ha későig dolgozunk), de ha csak egy picit növeljük a napi hét percet, már rengeteget tettünk a felnövő generációért! (Nem tudom, hogy a mi családjunkban pontosan hány perc jut a gyerekekre, nem hiszem, hogy ki tudnám számolni. Sok mindentől függ. Például pozitívba viszi a mérleget, hogy mi itthon dolgozunk, így itt vagyunk a gyerekeknek, és szabadabban van időnk a beszélgetésre. Negatívba megy amiatt például, hogy ők már kamaszok, és kezdik élni a saját kis életüket. Mégis, tudatosan igyekszünk „minőségi időt” tölteni velük. És ők is igénylik!)

MIRE FIGYELJÜNK ODA?

És akkor néhány saját tapasztalat, mire figyeljünk oda, mi mindennel lehet növelni a perceket:

•Amikor a gyerek hazajön, (vagy mi érünk haza), és mesél az iskoláról, **figyelmesen hallgassuk végig.** Sokszor azért nem mondanak többet, mert úgy érzik, nem ott jár a figyelmünk. Hányszor előfordult, hogy fontos dolgok kiestek, pedig mondta, de én elfelejtettem, mert nem figyeltem igazán!

•**Igyekezzünk naponta legalább egyszer együtt étkezni.** Van, akinél ez reggeli, ebéd kevés helyen jön össze (munka, napközi), a leggyakoribb a közös vacsora. Nem szeretem a mondást, hogy magyar ember evés közben nem beszél. Csak azt, hogy teli szájjal nem, de az alap tehát, beszéljessünk!

•**Játszunk együtt!** A kicsikkel könnyebb, mert ők imádnak játszani. Itt inkább nekünk kell erőt venni magunkon, hogy az ő gyermeki játékaikra időt szakítsunk. Mert nem értelmetlenek ezek! A nagyokkal társasozzunk! Szülő is gyerek is élvezi, és még fejleszt is őket (meg minket is)! Akár számítógépes játékot is játszhatunk közösen. Ezek nem csak a közös időtöltés és a kikapcsolódás miatt hasznosak, hanem ezeken keresztül is mutathatunk értékeket, nevelhetünk, példát mutathatunk, és persze alapot adhatnak egy-egy jó beszélgetéshez!

•**Kérdezzünk is!** De ne csak a jegyekről! Barátokról, eseményekről, érzésekről. Vannak, akik nehezebben nyílnak meg (szülők is és gyerekek is), de az érzésekkel való megbirkózást is tőlünk tanulják. Sokszor az igazi

mondanivalójuk ott van a sorok között! Egy kis félelem vagy bizonytalanság, csalódottság, apró öröm, egy titkos szerelem, egy pikkelő tanár, vagy elvesztett barát. Megmondhatjuk nekik, ha rossz kedvünk van, ha nehéz napunk volt, beismerhetjük a hibáinkat, és persze ugyanígy elmondhatjuk az örömünket, ünnepelhetünk együtt.

•**Nézzünk együtt filmeket!** Gyerekkorom meghatározó élménye, hogy az esti filmeket együtt néztük, és apukámmal sokat beszélgettünk róluk. Mozi után is. Elmondta a véleményét, kérdezhettem. Sokat tanultam ezekből a beszélgetések-ből! Olyan erkölcsi, társadalmi, kulturális vagy egyéb témák jöttek elő, amik egy hétköznapi beszélgetésben sosem jöttek volna fel! Mi a lányommal szoktunk „csajos” filmezéseket tartani. Ilyenkor vagy ő mutat nekem egy filmet, amit ő szeret, vagy én szedek elő egy régi kedvencet, vagy együtt nézünk meg valami újdonságot. A lényeg, hogy lásson értékes filmeket is (klasszikusokat), beszélgessünk arról is, ami éppen a köztudatban van, legyen véleménye, tanulja meg értékelni, átgondolni a látottakat! Szervezzünk családi programokat! Kirándulás, séta a városban (a Balaton parton), valamilyen kulturális esemény, kiállítás -, könyvtárlátogatás, sportolás. Bármilyen lehetőség nyílik a beszélgetésre. Akár ott, akár odafelé, akár visszauton.

•Ha sokat internetezik a gyerek, akkor arról is beszélgessünk! Kikkel beszélget? Milyen klassz videókat látott? Milyen zenéket szeret ott hallgatni? Látott-e olyasmit, ami megdöbbenetett? És amit nem tud hova tenni? Tanult-e valami érdekességet? Milyen témákban szokott böngészni, milyen oldalakat látogat rendszeresen? stb. (Attól, hogy nem értünk hozzá, még ugyanúgy kérdezhetünk!)

Schlakker Eszter írása

Karácsonyi gyümölcskenyér

Hozzávalók: 60 dkg liszt, 5 dkg élesztő, 200 ml 35 fokra melegített tej

5 dkg cukor, 1 tojás, 1/4 teáskanál kardamomi, 1/2 vaniliarúd

1/2 teáskanál reszelt citromhéj, 1/2 teáskanál só, 27,5 dkg puha vaj

15 dkg mazsola, 5 dkg tört mandula, 5 dkg kockára vágott kandírozott citromhéj, 5 dkg kockára vágott kandírozott narancshéj, 2 evőkanál rum

2 csomag vaníliás cukor

0,5 kg lisztet elkeverünk a tejben cukorral felfuttatott élesztőtvel. Megszórjuk liszttel, és 20 percig kelesztjük. Tojást, fűszereket és sót adunk a tésztához, és liszttel kemény tésztává gyúrjuk. 15 percig tovább kelesztjük. 20 dkg vajat 10 dkg liszttel összedolgozunk, és belegyúrjuk a kelt tésztába. További 15 percig kelesztjük. Elkeverjük a mazsolát a mandulával, a kandírozott citromhéjjal és narancshéjjal valamint a rummal. Kicsit állni hagyjuk, és beledolgozzuk a tésztába. 15 perc múlva kalácsot formálunk a tésztából. 20 cm hosszú, lapos rudat gyúrunk, a két végén kicsit benyomjuk, és hosszában középen össze-hajtjuk. 20-30 percig kelesztjük, majd megsütjük. A gyümölcskenyeret még melegen olvadt vajjal bekenjük, és megszórjuk vaníliás porcukorral.

Juhász Gyula: Utolsó imádság

Jó Jézusom, ki bús gyermekkoromban
Gyakran szálltál szívembe, merre mentél
Hogy nem lelek e szörnyű fájdalomban
Egyebet a meddő, mély gyötrelmennél?

Hisz a világnak minden tájain
Most Téged várnak és Benned remélnek,
A csodálatos földi születésnek
Meleg és fénylő ünnepnapjain,

S ha egyszer mégis a vén, nagy gyerekek
Szívébe szállnál újra, égi gyermek,
De nem vagyok méltó erre, nem.

Legyen mindenki boldog, aki él itt,
S halálra fáradt lelkem szenvedésit
Írd mind az ő javukra, Istenem!

**KEGYELMEKBEN GAZDAG KARÁ-
CSONYT**

**ÉS ÁLDÁSOS ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁN AZ EGYHÁZKÖZSÉG MIN-
DEN CSALÁDJÁNAK**

**FRAJNA ANDRÁS PLÉBÁNOS ÉS
A KÉPVISELŐ TESTÜLET TAGJAI!**

Karácsonyi szeretethimnusz

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal,
égőkkel és csilingelő harangocskákkal dí-
szítem fel, de a családom felé nincs ben-
nem szeretet, nem vagyok egyéb, mint
díszletrendező. - Ha a konyhában fárado-
zom, karácsonyi süteményeket sütök kiló
számra, ízletes ételeket főzök, és az evés-
hez csodálatosan megterített asztalt ké-
szítek elő, de a családom felé nincs ben-
nem szeretet, nem vagyok egyéb, mint
szakácsnő. - Ha a szegénykonyhán segéd-
kezem, az öregek otthonában karácsonyi
énekeket éneklek, és minden vagyonomat
segélyként elajándékozom, de a családom
felé nincs bennem szeretet, mindez sem-
mit sem használ nekem.

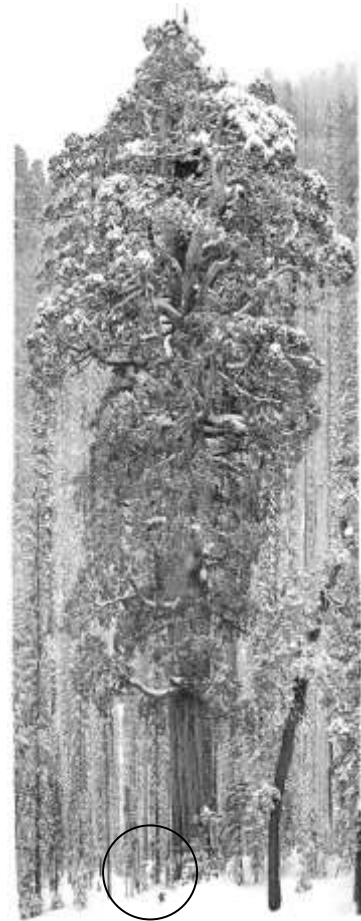
Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és
horgolt hópelyhekkal díszítem fel, ezernyi
ünnepen veszek részt, a templomi kórus-
ban énekelek, de nem Jézus Krisztus a
szívem titka, akkor nem értettem meg,
hogy miről szól a karácsony. A szeretet fél-
beszakítja a sütetést, hogy a gyermekét meg-
ölelje. A szeretet hagyja a lakásdíszítést,
és megcsókolja a házastársát. A szeretet
barátságos az idoszűke ellenére is. A sze-
retet nem irigyel másokat házukért, amiben
jól kiválasztott karácsonyi porcelán és oda-
illő asztalterítő van. A szeretet nem kiált rá
a gyerekekre, hogy menjenek már az útból,
hanem hálás érte, hogy vannak, és útból
tudnak lenni. A szeretet nem csak azoknak
ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel
ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem
tudják viszonzni. A szeretet mindent elvi-
sel, mindent hisz, mindent remél, mindent
eltűr. A szeretet soha el nem múlik.
A videojátékok tönkremennek, a gyöngy-
sorok elvesznek, a számológépek elavul-
nak. A szeretet ajándéka megmarad.

Szentmise szándékok december hónapban

1. Élő és +Családtagok
2. ....
3. +Gróf Mihály és neje +Jedlicska Katalin
4. +Hitkó Istvánné és +Férje
5. Jézus Szt. Szíve tiszteletére engesztelésül; +Tihanyi József, +Felesége és +Fia
6. +Fera István, neje +Wéber Julianna és +Gyermekei
7. +Édesanya, +János és +Mihály fiai (8.00)
- ..... (11.00)
- +Csernák Mihály, +Rapavi Erzsébet, +Szüleik és összes +Hozzá tartozóik (18.00)
8. Pócza Jánosné +Török Mária, +Szüleik és összes +Hozzá tartozó
- 9.-11. ....
12. A Szűzanya tiszteletére — *Lelkigyakorlat - csak este van szentmise* (18.00)
13. .... — *Lelkigyakorlat - csak este van szentmise* (18.00)
14. +Zsiák József 31. évf. (8.00)
- ..... (11.00)
- +Kovács István és +Szüleik — *Lelkigyakorlat* (18.00)
- 15.-20. ....
21. .... (8.00)
- ..... (11.00)
- ..... (18.00)
22. ....
23. +Mikó Mihály, +Hornyai szülők és +Hozzá tartozók
24. A Sengel és a Megyik családtagok, +Szülők és +Hozzá tartozók (6.00)
- Gyermekáldásért és Családokért (24.00)
25. +Rapavi József, +neje Katalin és +leányuk Mária (8.00)
- ..... (11.00)
- ..... (18.00)
26. +Fekete Ferenc, +Felesége és +László fia (8.00)
- ..... (18.00)
27. +Szabó Ferenc, neje +Kovács Mária, +Szüleik és összes +Hozzá tartozó
28. *Az Egyházközség decemberben elhunyt hívei* (8.00)
- ..... (11.00)
- +Benyik Mihály 3. évf. (18.00)
29. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
30. ....
31. Évvégi hálaadás (17.00)

Reményik Sándor: Csendes csodák

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
 És tűz nyelje el Sodomát.
 A mindennap kicsiny csodái
 Nagyobb és titkosabb csodák.
 Tedd a kezedet a szívedre,
 Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
 Ez a finom kis kalapálás
 Nem a legcsodálatosabb dolog?
 Nézz a sötétkék végtelenbe,
 Nézd a kis ezüstpontokat:
 Nem csoda-e, hogy árva lelked
 Feléjük szárnyat bontogat?
 Nézd árnyékok hogy fut előled,
 Hogy nő, hogy törpül veled.
 Nem csoda ez?
 - s hogy tükröződni
 látod a vízben az eget?
 Ne várj nagy dolgokat életedbe, kis hó-
 pelyhek az örömök,
 Szitáló, halk szírom-csodák.
 Rajtuk át Isten szól: jövők.

A „Prezident” nevű óriásfenyő
 82 m magas, és úgy tartják, hogy
 több, mint 3.200 éves.
 Törzsének átmérője közel
 9 méter, és vagy 2 milliárd
 tűlevele van.

A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja
Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános
Főszerkesztő: Sohan Andrásné
Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné
A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.
 Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371
 e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu
 Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>
 Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 18.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **18.00**
 (Adventben, rórate 6.00)

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**